

[Ellemann-Jensen]

der foreligger rent faktisk et forslag til folketingsbeslutning om den sag, hvori vi ganske nøje har beskrevet en løsning af de praktiske problemer, der måtte opstå. Og det forslag har sågar været til behandling her i folketinget for et par samlinger siden, så hele den debat har vi haft.

Men det er da klart, at ministeren gerne vil tale om noget andet, for det, jeg spurgte om, var nemlig: hvilke regler er det, der skal gælde, når man i dyrtidsfonden skal anbringe de midler, som vi er nogle der har fået tvangsanbragt dér? Det kan da være meget rart og positivt og rundt at tale om samfundshensyn – det er jo plusord at tale om samfundshensyn – men det er et begreb, der, når vi begynder at kradse lidt i det, viser sig at have et forskelligt indhold, alt efter hvilket samfundssyn vi har. Jeg er sikker på, at arbejdsministeren og jeg i nogle situationer vil se forskelligt på, hvad samfundshensyn egentlig er. Derfor ligger der heller ikke noget som helst sted i lovgivningen om dyrtidsfonden noget om, at man skal varetage samfundshensyn, når man skal anbringe midlerne.

Jeg vil bede ministeren forklare mig, hvor det skulle stå i loven, hvis det virkelig forholder sig, som han siger. Nej, det, man skal varetage, er sparernes interesser, og i den forbindelse vil jeg igen fastslå, at hvis man går ud og køber et stykke papir dyrere, end man ellers kunne have købt det, så varetager man ikke mine interesser som sparer, og så vil jeg bede ministeren sørge for, at jeg hurtigst muligt kan få mine penge væk fra det foretagende, hvor man i misforstået interesse for samfundshensyn ikke varetager mine interesser på betryggende vis.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagenes overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslagene henvises til arbejdsmarkedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

11) Første behandling af:

Forslag til lov om opfyldelse af grundlovens § 75.

[Af Glistrup (FP) m. fl.]

(Lovforslag nr. L 170. Fremsat 30/3 82).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Arbejdsministeren (Svend Auken):

Ved dette forslag fra glistrupianerne er der tale om en genfremsættelse i næsten uændret skikkelse af et forslag, som fremskridtspartiet har fremsat 3 gange tidligere, og som folketinget har behandlet så sent som i folketings-samlingen 1980-81. Ved den lejlighed blev forslaget mødt med massiv modstand, ikke blot fra regeringen og socialdemokratiet, men fra samtlige øvrige partier i folketinget.

Bortset fra nogle kosmetiske ændringer i lovtæksten er forskellen fra de tidligere forslag blot en udvidelse af de i forvejen overdimensionerede bemærkninger til forslaget. Der er her tilføjet yderligere 6 sider journal-læsning for folk, der er interesserede i at forstå den bag ved fremskridtspartiet liggende sindstilstand.

Jeg kan minde om, at forslaget i korte træk går ud på at afvikle det nuværende arbejdsløshedsforsikringssystem og i sin videre konsekvens hele det eksisterende arbejdsmarkedssystem. I stedet overlades det til kommunerne og socialministeren at forvalte et system, hvorefter ledige og andre med akutte pengeproblemer én gang i døgnet mønstrer på kommunale fremmødesteder – det kan være op til 500.000–600.000 mennesker om dagen – og modtager dagens almisse mod enten at blive tvangsudskrevet til arbejde, som i væsentligt omfang nu udføres af offentligt ansatte på normale løn- og ansættelsesvilkår, eller blive udlejet til private virksomheder på bedste trællebørsmanér. Jeg ved, hr. Glistrup ikke bryder sig meget om udtrykket slavemarked, så jeg bruger den mere neutrale betegnelse trællebørsmanér.

Arbejdsformidlingsvirksomhed i øvrigt overlades til det private initiativ. De stakkels mennesker, som efter dette systems indførelse ikke kan skaffe sig tilstrækkeligt til dagen og vejen, får adgang til social bistand, for så